

Heinrich Rahn

**Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne/ I. D & Prof. Ord. Ad Festum
Angelorum summa cum devotione recolendum Omnes & singulos Cives
Academicos sedulo invitat serioque adhortatur**

Rostochii: Kilius, 1646

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734821492>

Druck Freier Zugang

RU Progr. 1646

1) Nic. Schübe

2)

3) Hier. Rahne

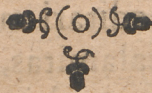
4)

5) Joach. Lüttemann

4

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
HENRICUS Rahne / J. D.
& Prof. Ord.
AD FESTUM
ANGELORUM
summa cum devotione
recolendum

*Omnes & singulos Cives Academicos sedulo
invitat serioque adhortatur.*

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogræ
Anno M DC. XLVI,

Uod bene prospereq; nobis
eveniat, de more & instituto majo-
rum, celebramus iterum Solemnia
Divi MICHAELIS. Ea, in ho-
norem Conservatoris nostri CHRISTI Domi-
ni, colere nos multa jubent. Retrahemus modo
beneficia, quæ tot & tanta, per ministerium An-
gelorum, in nos pariter & nostros, ad hunc usq;
diem confert atq; collocat. Absq; Angelorum
ope & opera foret, profecto

Multa irent sursum, quæ fas erat ire deorsum:
Arq; deorsum eadem, debentia tendere sursum.
Causam vultis?

Nec requiescit enim Stygii ferus arbiter orci,
Præcipuè dum summa videt sibi fata parari,
Totaq; Naturæ meditari mænia lapsus.

Bellorum quanta sit calamitas, notius pro dolor
est, quam ut percenseri multis debeat. Dolenter
audimus dirui urbes, diripi templa, profanari sa-
cra, conculcari pudorem, stuprari matronas, ra-
pi virgines, pueros in servitutem abigi.

Τοιαύτ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται,
ut cum vate Tragico loquar. Ante annos qui-
dem aliquot Deus optimus max. visitavit deli-
cta

ſta noſtra flagello belli horrendo, ut quiſq; ſic
in ſeiſum descenderet, & vitæ ſuæ calculos rectè
poneret ac ſupputaret. Et quamvis ne nunc om-
nibus belli huius funeſtiſſimi moleſtius defun-
gamur, hæc tamen beatiffimæ illæ ſuper-
norum civium turmæ Rempublicam noſtram,
eouſq; tutantur, ut intra pomæria opidi Sulla-
num aliquem militem immigraffe, queri non
habeamus, qui, poſtquam multam publicam
xxc. talent. Aſiæ irrogaffe, privatim quoq;
eorum domos, apud quos diverſabatur, inſolen-
tiâ & vexatione acerrimâ exercuit. Hopes ſiqui-
dem militi apud ſe commoranti ſedecim in diem
drachmas numerare, cænâ inſuper ei & ſoda-
libus, quotquot vocaſſet, præbere, centurioni
etiam præter quingenas in diem drachmas, ve-
ſtem aliam, quâ domi, aliam, quâ in publico u-
teretur, præſtare tenebatur. Neq; tamen noſtri
milites contenti cibus & argento, quod exquiſi-
tis sæpe cruciatibus extorquent, acerbiffimis in-
ſuper contumeliis hoſpitem afficiunt, uxorum,
& familiæ pudicitiam illudunt, verbera ingerunt
ac vulnera, & magni beneficii loco habendum,
ſi poſt perpeſſa hæc omnia nihil gravius designa-
tum fuerit. Hoc ſcilicet eſt, quod Aurelianus Im-
perator, ſeverus diſciplinæ militaris exactor, ſuis
præcepit: in hoſpitiis caſtè ſe agere, annonâ ſuâ

contentum esse, & DE PRÆDA HOSTIS, NON
DE LACHRYMIS PROVINCIALIUM habere.

Quæ vero pestilitatis solitudo & miseria? &
ab hac immunem fuisse hætenus hunc locum, &
cui acceptum referamus alii, quàm Deo beni-
gnissimo, qui pestilentem hanc luem per Ange-
lorum præsidium ab ædibus nostris quam cle-
mentissimè averruncavit? Ancilia tanquam im-
perii pignora & fata Romanis religiosè observa-
bantur. Cum enim regnante Numa Pompilio,
morbis & contagionibus civitas infecta esset, ea-
que lues nullis sacrificiis aut piaculis sedari po-
tuisset; scutum æneum è cælo, in quo fata Ro-
manorum sita erant, in manus Numæ decidisse
perhibent. In quo cum urbis salutem positam
crederent, ne inventu facile, & ob id furto expo-
situm esset, alia undecim elaboratæ artis eadem
formâ à Mamurio Veturio, peritissimo opifice,
ne dignosci possent, fabrefieri curarunt, Martiq;
consecrarunt. Sed

O vanas hominum mentes! o pectora cæca!
His ergo manentibus, salus populi salva esset?

Non tali auxilio, nec defensoribus istis

Tempus eget.

Turcicæ historiæ scriptores referunt, Constanti-
nopoli ab Apollonio Thyaneo nobili Mago ere-
ctum equum aheneum stetisse, cui statua eque-
stris

stris insideret; quâ salvâ salva quoq; & immunis à lue pestilenti fuerit urbs: ubi verò Mahometes eam demolitus est, quotannis postibi mensibus æstivis atrocissimè sæviisse. Nos, quamdiu præsidium Angelorum à CHRISTO Servatore nobis indultum vitæ improbitate non excutimus, salvos & incolumes esse posse, sacras literas edocti omninò confidimus.

Quæ tandem famis calamitas? quæ per Deum miseræ? non dicam de miseris & portentis famis Dyrrachinæ, non Numantinæ, non Perusinæ, non Samaritanæ, non Hierosolymitanæ: non quomodo Athenis olim, obsidente urbem Demetrio Poliorcete, filius ob murem, qui forte ex superiori ædium parte exanimis deciderat, adversus patrem gladio decertavit. In præsentem vel hoc recognoscite. Procopius lib. 2. belli Gothici testatum reliquit, sub ingressum Vitigis in Italiam, tantam exortam famem in Liguria, ut prope Ariminum in ædicula duæ mulierculæ seorsim habitantes septendecim viros in somnis necatos mactarint & deglutiverint, cumque decimum octavum aggredierentur, eum excitatum & valentiosem factum, cur id facerent exquisivisse, ubique rescivit, famis sedandæ id causâ fieri, & tot jam à feminis comestos, indignatum atrocitatem facinoris utramque occidisse.

Nos etiam (quid enim honesta culpæ vocabu-
la fingimus , & ab ulcere nostro prohibemus
ferrum ?) jam pridem & merito consumsisset

Annonæ pariter bellicque luisque flagellum,
nisi deus per angelos apparitores suos perpetuos,
& ferias illas esuriales à nobis prohibuisset. Et quis
singula percensere possit pericula, è quibus excu-
bante pro nobis Angelorū caterva incolumes ac
sæpe præter opinionem evasimus ? Cum in lu-
cem nondum editi intra materni uteri angustias
latitaremus, pro nobis in excubiis stetit Ange-
lus, ne forte Diabolus ad omnia exitii genera
ingeniosus, vitam in ipso limine raperet. Ne la-
vacrum illud *παλιγγενεσίας* à perditissimo nebulo-
ne nobis præriperetur, Angelus in excubiis ste-
tit. Ne in quævis scelerum avia abripiamur, in
excubiis pro nobis stat Angelus. Gaudent enim
cœlestes illi, & ab omni concretione mortali se-
gregati animi inservire illis in terris, quos ali-
quando socios habebunt in cœlis. Hæc hodierno
die gratâ mente agnoscamus & summa animi de-
votione ruminemur, oportet Deumque
veneremur, ut porrò quoque cœlestium spiri-
tuum præsidio nobis adesse non gravetur. Quod
ut eò facilius consequamini, vos agite cives A-
cademici, semper oculis & animis vestris cir-
cum-

cumferte illud divinum: *Convertimini ad me, tradite vos, aperite mihi portas vestras.* Gaudium est in cœlo coram Angelis super uno peccatore resipiscente. Qui igitur à DEO discessionem fecere, ad DEUM maturè redeant, dum adhuc redire licet. Non in morte sapiendum est sero, sed in vita sapiendum est cito. Qui in vanitatis arena pedem fixistis, & in spurcissimarum libidinum ac voluptatum pelagus tanquam sardanapali hæctenus vos demersistis, revocate gradum, & serio vobis persuadete, placere Divinæ Majestati non posse, quod sædis libidinum sordibus est inquinatum. Procul etiam habenda omnium flagitiorum verè mater, illa scortationis comes, voluntaria insania, castitatis naufragium Ebrietas. In hac ebrietatis cloaca foedissimis luxuriæ sordibus modestia cum pudore suffocatur Hæc linguam obscænis verbis armat, hæc manus armis instruit, hæc animum scelerum omnium cogitatione replet, Annon

Mellificas vidistis apes caligine fumi

Cerea vernantis migrare cubilia nidi?

Vidistis? ratione pari fugit Hospitis adem

ANGELUS excubitor, quam vitæ crimina fœdant.

Qui nocturnis grassationibus optimo cuique infesti & infensi estis: qui dicendis, & non-dicendis flagitiis homines & Deum fœdati & deformati:
qui

qui parentum, qui præceptorum tot monita, tot calidissima vota impurissimis quasi pedibus proculcatis, nunquid vos ab Angelis, eorumque Domino amari, defendi speratis? nunquid animam aliquando corporis ergastulo egressam ab Angelis in sinum Abrahamæ, nisi resipueritis, deportatum iri creditis? O vos cæcos! o vos dementes! sane si qui olim apud Romanos aut Consulatum, aut Præturam ambibant, comparere in candida veste, quæ recens erat à fullone, debebant, annon æquum est, ut qui ad cælestis imperii dignitatem aspirant, candidam sanctitatis vestem appor- tent? sanctitati ergo studete, non hisce duntaxat sollemnibus, sed omni vitæ tempore, si Angelos optatis socios & tutores. Morum similitudo maxime conciliat amicitiam. Quisquis es, quicquid agis, in omni loco, in omni angulo, reverentiam habe tuo Angelo.

*Noli peccare, DEUS te
Omnituens videt: Angelus adstat: Mors minitatur:
Accusat Satanas: Mens pravi conscia mordet:
Infernus victum diducit.*

Hodie vero confluite in ædibus sacris frequentes, & quæ nos dicere non potuimus, ex verbi divini ministris prolixius accipite. Uberiores fructus celerata devotio refert. Non nos alios aut ætates exspectemus, non dies aut horas: nunc, nunc hora est, cum intelligimus, audimus, videmus. & adveniens nondum moram periculum occupavit. P. P. Rostochi sub sigillo Universitatis. ipso MICHAELIS die, An. cl^o 1oc XLVI.

165

lorum oneri succumbamus
 fractis & nutantibus animu
 lum quævis discrimina pro
 intrepide adeamus, sed in i
 & afflictionibus frontem e
 umphemus. Quotusquisq;
 senecta, hoc turbulentis fir
 statu, inter tot Diaboli circu
 tot clades, tot artes malas
 nem status præsentis, Christi
 tis æternæ vocant) animu
 spondisset, absq; Spiritus S.
 gitate quæso duodecim viro
 Fugerant prius ad solum h
 Petrus, heros ille maximus
 na quædam & focus, ad uniu
 tum ter pejerat; alii renun
 unt quidem, Nunc vero c
 robores armati, præsentis ani
 uniuersum peragrant, mul
 perabilem, igneo illo doctri
 dem CHRIS TI adigunt, qua
 tunt. Quamobrem firmis si
 am hodie ab eodem illo sp
 pro suo quemque modulo d
 lesti animorum robore fulci

nos erigit,
 ut non so
 nomine
 tormentis
 nus ac tri
 eta mundi
 omnium
 ones, inter
 itici ratio
 tum salu
 m non de
 uisset? Co
 postolicos.
 nspectum.
 oris officii
 ulæ impe
 ne respici
 itus Sancti
 terrarum
 n armis su
 flacu in fi
 ugum mit
 us, nos eti
 tatis duce,
 nerari, cœ
 rari, ne
 un-

the scale towards document